ANUL XII. No. 1409 — 6 PAGINI 3 LEI — Sâmbătă 4 August 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon direcţie 3.26.60

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Director: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPĂ TARIF
Telefon redacţie şi provincie 3.26.69
Telefon administraţie 3.26.60

In timp ce lângă Berlin se ridică măreţul stadion olympic

Svonurile cele mai bizare circulă în lumea sportivă internaţională

O senzaţională cerere a comitetului olympic polonez

„La New-York, nu la Berlin"

Din când în când, în ultima vreme foarte des, Jocurile Olympice din 1936, sunt puse în discuţie, sub forme diferite, astfel încât, în momentul de faţă există o atmosferă foarte pu-

Stadionul dela Berlin în lucru

ţin favorabilă viitoarei manifestări olympice.

Pe ziua de azi, lanţul incertitudinei, care se strânge tot mai mult în jurul instituţiei olympice, a primit o nouă verigă.

De astă dată lovitura nu vine din America, ci din altă parte, de unde poate că nu se aşteaptă nimeni.

O REZOLUŢIE A COMITETULUI OLYMPIC POLONEZ

VARŞOVIA 2. (Intersport). — Comitetul olympic a ţinut o importantă şedinţă, în care a analizat perspectivele viitoarei Olympiade. S'a vorbit de pregătirile pe cari trebue să le facă Polonia şi mai ales de fondurile necesare acestei pregătiri.

Finalul discuţiilor a atins un punct de o extraordinară gravitate.

Astfel, comitetul olympic al Poloniei a făcut două constatări:

1. Atmosfera politică internaţională va creia enorm de multe dificultăţi Olympiadei dela Berlin.

2. Pentru a nu se compromite interesele instituţiei olympice, să se facă o schimbare în ordinea organizării, adică *Olympiada din 1936 să aibă loc la New York.*

Rezoluţia aceasta a format obiectul unui lung memoriu, care a fost trimis comitetului olympic internaţional.

LA LAUSANNE

Informaţia de mai sus a agenţiei «Intersport», constituc o indicaţie asupra atmosferei ce se întreţine în jurul viitoarei Olympiade.

D altă parte credem a şti că memoriul Poloniei va fi discutat foarte curând. Într'adevăr, Comitetul Olympic Internaţional, se întruneşte la 8 Septembrie la Lausanne. E greu de crezut într'o urmare practică a dorinţei polonezilor, cu atât mai mult, cu cât în recentul congres olympic, de la Atena, chestiunea s'a pus. După lungi discuţii şi după asigurările formale date de delegatul Germaniei, Berlinul a primit un nou vot de încredere.

Stadionul dela Grunewald în plină construcţie

BERLIN 2.—(Intersport) In ciuda tuturor svonurilor din toate părţile, la Berlin organizarea Olympiadei e în toi şi se face cu cea mai mare îngrijire.

Astfel în prezent 500 de oameni lucrează la transformarea stadionului dela Grunewald.

Intr'adevăr, stadionul acesta fuses ridicat, în vederea Olympiadei dela 1916, care trebuia să se desfăşoare la Berlin. De ce n'a avut loc se ştie.

Azi este supus unei radicale transformări, pentru a putea cuprinde 100.000 de persoane.

MATCHURI DE SELECŢIE

Ora 17.30.

Pe terenurile Tennis-Clubului, soare şi pustietate.

Nimic nu mişcă. In veşnică servitute, frunzele pare că s'au resemnat: nici una nu mai mişcă, aidomate de crăci. Firele de iarbă, arse de soare, îndruesc după o adiere.

Terenurile, încinse, se prăjesc în soare şi lumină, nepătate nici măcar cu o fărâmă de umbră.

In jurul lor, nici un semn de viaţă.

«No man's land».

Prin urmare, semn indiscutabil că au loc matchuri de selecţie.

Intr'adevăr, în jurul unei mese, stau cei «trei», spaima Germaniei pentru jumătatea lui August.

Căci, anunţându-se că au fost şase jucători selecţionaţi, era normal ca, la apel, să se prezinte trei.

Hamburger, Schmidt şi Segall.

Pe cari doui cetăţeni—descoperiţi, printr'o întîmplare, într'un colţ al club-house-ului — îi privesc speculativ.

— *«Aştia-s?»*
— *«Cine?»*
— *«Selecţionabilii?»*
— *«A da. Da. Sigur».*
— *«Dar Poulieff nu joacă?»*
— *«Cum să nu joace!»*
— *«Păi nu-l văd».*
— *«Cum o să-l vezi aici?»*
— *«Dar unde?»*
— *«La Federaţie, la Şosea»*
— *«La Şosea?»*
— *«Sigur».*
— *«Păi, bine... dar tennis, la Şosea...»*
— *«Cine vorbeşte de tennis?»*
— *«Cum cine? Dacă e vorba de Poulieff!»*
— *«Poulieff nu mai joacă tennis».*
— *«Cum?»*
— *«Nu, joacă rugby».*
— *«Rugby»»*
— *«Rugby?»*
— *«Rugby. Nu ştii ce-i ala?»*
— *«Ba da».*
— *«. . . .»*
— *«Şi Retti?»*
— *«Retti e bolnav».*
— *«Aha. Dar Botez?»*
— *«E la Sofia».*
— *«La Sofia? Ce caută acolo?»*
— *Joacă tennis!»*
— *«Şi selecţiunea, cu cine se face?»*
— *«Nu vezi?»*
— *«Văd. Dar nu înţeleg un lucru».*
— *«Spune».*
— *«Dece i-au mai convocat, dacă ştiau că nu pot veni?»*
— *«Asta-i strategie».*
— *«Cum aşa?»*
— *«Ca să atragă spectatori».*

Soarele bate şi mai tare.

Terenurile par şi mai pustii.

Cei doui «spectatori» privesc nostalgic...

GHE-TAR

Unde şi când se dispută campionatele juniorilor?

Suntem în luna august şi Federaţia Română de atletism nu a fixat încă nici data şi nici localitatea unde urmează să se desfăşoare campionatele naţionale de juniori pe anul 1934.

Ori poate forul conducător al atletismului, aşteaptă să se anunţe vreo nouă inaugurare de stadion, pentru a hotărâ localitatea şi data unde să se dispute?

Petre Havaleţ părăseşte România

ARAD 2 August (Coresp. part.).— O veste cu adevărat senzaţională circulă de un timp încoace în cercurile sportive din localitate şi anume, că arădeanul Petre Havaleţ, incontestabil unul din cei mai valoroşi atleţi pe cari îi posedăm actualmente, se gândeşte în mod serios să părăsească ţara.

Campionul nostru, este în posesia unei oferte cât se poate de atrăgătoare din străinătate, mai ales în urma excelentelor rezultate obţinute recent, aşa că nimic nu l-ar reţine să primească oferta. Aceasta cu atât mai mult, cu cât este vorba de viitorul său şi de progresele pe cari le-ar putea realiza în cariera sa de sportiv, prin acceptarea ofertei.

Vestea o înregistrăm cu toată rezerva cuvenită unei asemenea ştiri importante.

Ne-ar părea bine, ca până în cele din urmă, Havaleţ să renunţe de a mai părăsi ţara.

Totuşi din convorbirile avute cu cei din cercurile intime cu Havaleţ, acesta este ferm decis a face acest pas, ţinând seama de situaţia ce i se creiază prin acceptarea ofertei din străinătate.

După Kabath, Havaleţ ar fi al

HAVALEŢ

doilea atlet arădean care se expatriază.

Campionatul naţional va începe la 2 Septembrie

La Bucureşti se vor juca matchuri duble?

Se modifică baremurile

Programul campionatului naţional a format obiectul mai multor discuţiuni în cercurile oficiale. După informaţiile noastre s'a ajuns la o înţelegere asupra datei.

Campionatul României reclamând 22 de zile de jocuri, 11 toamna şi 11 primăvara, prima zi a Diviziei Naţionale va avea loc la 2 Septembrie.

MATCHURI DUBLE LA BUCUREŞTI

Cum întocmirea programului e legată de mari dificultăţi, în ce priveşte Bucureştii, Comisia campionatului naţional, proectează programarea de matchuri duble.

Programul nu va putea fi întocmit în felul acesta, decât după ce vor fi consultate grupările interesate.

In cazul când nu se vor aranja matchuri duble, va fi necesară fixarea de întâlniri oficiale Sâmbătă după amiază.

SE MODIFICA BAREMURILE

Tot în legătură cu disputarea campionatului naţional, credem a şti că se proectează modificarea baremurilor.

Nu se va adopta un sistem nou de indemnizare, în orice caz se vor schimba o bună parte din baremuri.

Un nou record mondial

GOETEBORG, 2. (Intersport). — Astăzi s'a disputat în localitate meetingul internaţional de atletism la care au luat parte şi atleţii americani ce se găsesc în turneu în Suedia.

Americanul Bouthron recordman mondial la 1.500 metri, a reuşit o performanţă excepţională, alergând 1.320 y. în 3 m. 00 s. 8/10, stabilind un nou record mondial. Al doilea a terminat suedezul Ny în 3 min. 3 s. 3.

In cadrul acestei reuniuni s'au mai obţinut următoarele rezultate:

100 m.: Peacok 11 s.; 300 m. Eane 34 s. 2; 800 m.: Eastman 1 m. 57 s. 110 m. garduri: Beard 15 s. 8; înălţime: Iohnson 1 m. 91.

O săritură a lui Lascu

Finala Cupei României la 16 Octombrie

Un acord principal între finalişti

Din sursa cea mai bună aflăm că, între Ripensia şi Universitatea a intervenit un acord, pentru disputarea finalei Cupei României.

Este vorba de 16 Octombrie, ziua aniversărei naşterii Regelui Carol al II-lea.

E foarte probabil că F. R. F. A. să nu programeze pentru această dată nici un match la Bucureşti.

Un acord principal a intervenit între Ripensia şi Universitatea.

Singurul inconvenient pentru ratificarea acestui acord, ar fi faptul că la 14 Octombrie, se dispută la Lemberg, matchul Polonia-România.

Un super-Carnera român: Gogu Ştefănescu

2 metri 20 înălţime şi 140 kgr. greutate

Uşa redacţiei s'a deschis încet de tot. Ca în filmele poliţiste. A scârţâit prevestitor, şi a făcut loc mai întâi unei mâini uriaşe.

Cea mai uriaşe mână pe care am văzut-o.

Apoi, a apărut un picior. Tot enorm. Şi însfârşit — după câteva secunde de palpitaţie generală — şi-a făcut apariţia un individ.

La început, am crezut că e Carnera (furios pe faptul că publicăm foiletonul lui Leon Sée). Intr'o secundă ne şi înarmasem deci cu un scaun în mână, cu o călimară în alta şi cu o scuză în italieneşte, argument decisiv pentru furia presupusului Carnera.

Individul însă s'a înclinat ceremonios şi a bombănit olteneşte:

— **Bună ziua!...**

Prin urmare, nu era Carnrea.

Uriaş însă, era. Şi furios, părea totuşi. N'am dat deci drumul din mână nici la scaun, nici la călimară. Şi am tradus prompt scuza (pregătită în italieneşte pentru Carnera), în româneşte.

— **Cine e redactor de box? a mârâit uriaşul.**

Colegii au respirat veseli. Nu-i ameninţa pe ei.

Subsemnatul însă, a pălit şi mai tare. Am îngânat totuşi:

— Eu!...

— **Imi daţi voe! m'a reperat uriaşul, întinzând din uşe o mână de aproape un metru şi jumătate şi adăugând protocolar: GOGU ŞTEFANESCU.**

Am îngânat involuntar:

— Imi pare bine!...

Deşi — recunosc sincer — nu mă bucuram prea tare. Mi-am ghemuit mâna în pumnul lui, am zâmbit cât mai curtenitor, şi l-am asaltat cu o primă amabilitate:

— Luaţi loc!...

S'a aşezat greoiu, rămânând cu genunchii la înălţimea umerilor. Şi-a suflat în mâini, să şi le răcorească şi şi-a trecut o mână prin păr, suflând greu:

— **Vreau să fac box!**

— Nu e rău! am îngânat noi, mulţumiţi că nu vrea altceva.

UN SUPER CARNERA

Şi fiindcă începuse să ne intereseze, l-am privit atent: seamănă **puţin cu Carnera. E mai mare însă. Mult mai mare şi mai greu.**

Şi are o mână care-l va împiedica probabil să găsească o mănuşe.

E tânăr.

— Câţi ani ai?

— 22.

Şi e oltean. Calităţi esenţiale deci pentru un boxeur viguros. Şi în plus, nişte dimensiuni în faţa cărora Carnera nu mai rămâne decât cu proporţii de pitic.

— Ce înălţime ai?

— DOI METRI ŞI DOUAZECI.

— Şi cât cântăreşti?

— 140 DE KILOGRAME.

Adăugaţi la cifrele acestea 1 metru şi 31 perimetru toracic şi pumnii de cari vorbeam mai sus şi veţi completa dimensiunile lui Kujanpaa.

Cu diferenţa că Gogu Ştefănescu vrea să fie boxeur şi că este mult mai agil.

DE LA CIRC...

Nu ne mai teroriza mărimea lui Ştefănescu. L-am supus deci, unui scurt interogatoriu distant, la persoana doua singulară.

— Dar până acum ce-ai făcut?

— **Am făcut exhibiţii la circ!**

— Şi cum ti-a venit ideia cu boxul?

— **Citind cât câştigă boxeurii străini.**

— Numai atât? am stăruit noi.

— **Şi în urma unei bătăi — s'a completat noul Carnera — în decursul căreia am făcut knock-out cinci adversari.**

...LA LANCIA

Argumentul nu era rău. Am stăruit deaceia:

— Şi nu te-ai adresat vre-unui maestru de box?

— **Ba da! a afirmat Ştefănescu. M'am adresat lui Lancia.**

— Si ce-ai făcut?

— **Mi-a propus un contract pe cinci ani, cu 50 la sută partea sa din bursele mele.**

S'a gândit o clipă, făcând probabil nişte calcule, şi ne-a consultat:

— **Nu e prea mult?**

Nu ne puteam amesteca. Am evitat deci un răspuns precis, întrebându-l:

— Şi ai semnat?

— **Nu încă!.. a bombănit Ştefănescu, jenat de dificultatea situaţiei. S'a gândit din nou, a roşit şi mai tare şi a bombănit: «Dealtfel, nici nu ştiu să scriu».**

Şi s'a ridicat.

Din uşe însă, ne-a mai transmis în ultimul moment încă o informaţie:

— **Cred însă că o să semnez!...**

Adăugând glumeţ:

— **...Prin punerea degetului!...**

Aşa dar boxul românesc are un Carnera. Un super Carnera, de 2 metri 20 înălţime şi 140 chilograme greutate.

Aviz lui Baer!..

GEF

COTIDIANE

Dacă Bursa acţiunilor prezintă fluctuaţii, permanente urcări şi scăderi de valori, bursa jucătorilor de football e mai consecventă: valorile cresc necontenit.

Incontestabil, jucătorul de football a ajuns o marfă de preţ. Poate pentrucă adevăraţii footballişti sunt atât de rari. In orice caz, cluburile sunt într'o goană disperată după vedete, se licitează, se supralicitează, se dau preţuri fantastice.

Urmarea acestui târg furibund e că jucătorii fac tot posibilul să se debaraseze de cluburile respective şi astfel să devină o marfă flotantă.

Bineînţeles că în setea lor de libertate, ei uzează de toate mijloacele.

Cel mai practic şi cel mai eficace — şi deaceea adoptat de toţi — e sistemul absentării dela matchuri.

A făcut vâlvă recentul caz al jucătorului Korony — steaua şi speranţa C. A. T-ului — care in preajma unui match de mare importanţă, s'a îmbolnăvit subit de reumatism, şi a refuzat să joace.

Omul bolnav şi încă de reumatism, trebue lăsat în pace, ba chiar căutat!

Conducătorl însă, cari la un moment dat se resemnaseră, au fost foarte surprinşi când au auzit că pacientul Korony s'a dus să-şi vindece reumatismul la Oradea. Dar nu la băi de pucioasă, ci la C. A. O.

Imediat conducerea C. A. T-ului a cerut sfaturile unui medic specialist, şi i s'a scris de urgenţă reumaticului o reţetă: suspendarea pe doi ani.

Şi ca prin minune, Korony s'a îndrăvenit şi a luat parte la matchul următor.

Senzaţie a produs deasemeni şi răpirea, de către gangsteri, a lui Szekely.

Mai iute însă de cât s'a crezut, Szekely a fost găsit tot la Braşov, fără nici o urmă de laţ pe gât.

Scene de felul acesta se petrec pretutindeni. Intr'un oraş de mică importanţă, vedeta unui club «s'a simţit rău» în preziua unui match.

Matchul — care a fost pierdut — s'a jucat fără el. S'a făcut o anchetă.

De astă dată nu era însă vorba de vreo farsă, căci iată ce spunea raportul comisiunei de anchetă:

«Jucătorul X a fost în imposibilitate de a se prezenta, pentrucă am constatat noi, personal, că avea, săracul, 42 de grade la umbră».

Mai există şi dragoste de club..